

ütelda: Teid ei ole teake wäe-faup a kolo-pandmu, enge teije olete esi tõine tõist otsnu nink mitma seast walinu, nink Jumala nink inemiste een olete toowotanu, tõine tõist surmani armastada. Seda toowotust peate teije pidama. Kes om seda digust abi-elo-rahwale andnu, üts tõist hukamõista ehk fa ära-põleda se ehk se wea pärast, mes nema tõine tõise man lõidwa, nink oma abi-ello ära-wanduda? Seda-samma inemist, keda sa ni wääga laidat, olet sa jo esi hennele tahtnu; seda-samma hennele saadikus wõtnu elo-tee-raa pääl. Sel-samal nõrgal nink patatsel inemisel, ke nüüd sino meelest ni hallow om, olet sa esi toowotanu Jumala een, et sa tahat teda armastada. Tema om iks weel se-sama, ke ta tol haawal oli, et ennege ne kurja harjotuse, mes tema nüüd üles-näüdap, edimält ära-peedetu oliwa, ehk ni wääga es panta tähele, kui nüüd. Kui sa tälle armo toowotit, sis es olesul teedmata, et ta puuduline nink patane oli (kun es om se puhas nink laitmata!!); nüüd sünnis ka, seda toowotust pidada, esi-äralikult nüüd, kui Jumal sino armo nink sõame finnitust tahap kaia nink läbi-kiusada.

Nätsse, seda opust wõip abi-elo-rahwale anda, kui neide lugu säärane om. Meist sõnust ei jä mite üts raas maho. Oma toowotust peap ega-üts pidama. Nink kui se rase om, sis pallelgo inemine Jumalat api, ke palwust kuulep nink hädan awitap. Jumal om jo mõnda finnitatu, ke abi-elun suuren hädan oli. Rase om kül, sääduse pärast tõist armastada, kui süda wasta-panep; nink kui säärane arm ka oma raseuse läbi Jumala een paljo masap, sis ei ole ta omete wasta-wõtjal ni magus, kui se arm, mes esi hennest tulep nink awustajale suguke waiwa ei te.

Määrane sis arm abi-elun peap olema?

Ta peap elaw olema, ni kui edimäne arm enne laulatamist oli, ent täl olgo kindmamb põhi al, kui edimätsel armul, mes ni pea huka-läts. Edimäne arm tulep kogemata sõame siise nink wõtap wõimust, enne kui sa inemist weel digede tunnet; sa armastat teda, nink ei tija esike, mes-pärast? Edimätsel armul ei ole diget põhja al. Ent kui sa aigo mõõda oma abi-kaasa opit tundma nink teda lõwwat auwo wäärt olewat, nink ka mu inemise teda tundwa nink awmustawa, sis saap se auw, minka teda awmustetas, sino armule põhjas nink annap tälle suurembat finnitust.

Kui mees auwo lõwwap rahwa sean, sis om naise armul kindmamb põhi al. Naisel om hä meel, kui mehe tõ kiigin paigun fitetas, kui tema oma maija hoolega nink tarkusega walitsep, elo kombide poolest puhas nink laitmata om, kiik säädusid, ni ilmlikuid kui waimolikuid, kõwaste peap, ome latsi hoolega kaswatap nink kiigin asjun, olgo lähembide sean ehk ülembide een, hääd nõuwo annap. Se-pärast ei ole ka naisel rase, säärast meest armastada. Ni-sama om ka mehel hä meel, kui naine auwo wäärt om. Nink seda om se naine wäärt, ke maja hääd targaste nink ausaste hoijap nink kaswatap, peret armoga nink tarkusega walitsep, nink omaest mehest säärast lugu peap, et tema kiigin asjun tema een saiap nink tälle sõnawõtlif om. Kui mehel säärane kallis naine om, nink naisel säärane awmus mees, sis ei hoolita sest midake, et naise llo aigo mõõda ära-faup ehk mehe jõud wanausega wähenep, enge sõameliko tennoga tunnistap sis kumbagi neist Jumala een, et seda wänembas tõine lät, seda armsambas tema kaap. Ja, säärane peap abi-elo-rahwa lugu olema, sis om tema Jumala nink inemiste meele pärast.

Ent se man wõip iks weel sündida, et süda